

BIULETYN PARAFIALNY

**Kościół św. Kierana,
katolicki**

Kościół w *Campbeltown i
Islay*

Ceann Loch Chille Chiarain

15 marca 2026

CZWARTA NIEDZIELA
WIELKOPOSTU

Laetare Sunday

Hymny/Muzyka na niedzielę

Procesja (tylko w niedzielę)

Arkusze Obudzony, obudzony, nocny
urok

Ofiarowanie

57 Błogosławiony jesteś Pan Boże

Po komunii

386 Otwórz nasze oczy, Panie

Recesja

76 Kolory dnia

Kościół św. Kierana, Campbeltown, Kintyre

Wtorek: **Msza Święta, 10:00**

Środa: adoracja i modlitwa poranna, 9:30; **Msza
Święta, 10:00**

Grupa dyskusyjna: Pismo Święte podczas
Wielkiego Postu, 10:30 w Chapel House

Piątek: Modlitwa poranna, 9:50; **Msza, 10:00.**

W przyszły weekend:

Sobota: **Msza wigilia, 18:00**

5. niedziela Wielkiego Postu: Msza Święta,
10:00

Sakrament Pojednania w sobotę 17:15-17:45 lub w dowolnym momencie na
życzenie.

Kościół Episkopalny św. Kolumby, Bridgend, Islay

Niedziela, 15 marca, Spowiedź, 15:30; Msza Święta, 16:00

Niedziela Wielkanocna, 5 kwietnia, Msza Święta i błogosławieństwo Wielkanocnej
Wody, 16:00

Odpowiedź psalmowa

*Pan jest moim pasterzem; nie ma niczego, czego będę
potrzebował.*

Ewangelia

Chwała tobie, Chryste, jesteś Słowem Bożym.

Jestem światłem świata, mówi Pan;

Kto pójdzie za mną, będzie miał światło życia.

Chwała tobie, Chryste, jesteś Słowem Bożym.

Antyfona Komunii

*Pan namaścił moje oczy: poszedłem, umyłem się,
Widziałem i wierzyłem w Boga.*

Poświęć pięć minut

Poświęć tylko pięć minut dziennie, a Twoja wiara będzie się pogłębiać i rosnać – dzień po dniu.

PONIEDZIAŁEK CZWARTEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

16 MARCA 2026

Weź Jezusa za słowo

Co sprawiło, że zatroskany rodzic umierającego dziecka zaakceptował słowo Jezusa jako wystarczające? "Twój syn będzie żył" to nie lekarstwo. Te cztery słowa to nie magia. A jednak wystarczały dzięki autorytetowi tego, który do nich przemówił. Czy wierzymy w słowa Jezusa w ten sam sposób? Spróbuj żyć, jakbyś wiedział. Zacznij od zaakceptowania, że twoje grzechy zostały przebaczone. To jest cud nowego życia, który Jezus obiecuje nam teraz i gdy przyjdzie Jego Królestwo.

Dzisiejsze czytania: Izajasz 65:17-21; Jana 4:43-54. "Człowiek uwierzył słowu, które Jezus mu powiedział, i ruszył w drogę."

WTOREK: ŚWIĘTO ŚW. PATRYKA, BISKUPA, MISJONARZA

17 MARCA 2026

Trzy to szczęśliwa liczba

Jak wyjaśniłbyś Trójkę Świętą komuś, kto nigdy nie słyszał o tym pojęciu? Jak wyjaśnić trzy boskie istoty, które są naprawdę jednym, zjednoczonym, a jednocześnie odrębnym? Święty Patryk Irlandzki miał wiele legend związanych z nim. Niektóre są całkiem fantastyczne (jak twierdzenie, że wypędził wszystkie węże z Irlandii), ale jedna jest tak praktyczna, że jest całkiem możliwe, że jest prawdziwa. Mówi się, że Patryk nauczył Irlandczyków o Trójcy Świętej z pomocą koniczyny, legendarnej rośliny trzylistnej. Koniczyna stała się od tego czasu centralnym symbolem Dnia Świętego Patryka i całej Irlandii. Bóg można znaleźć w całej naturze – gdzie widzisz dowody?

Dzisiejsze czytania: Jeremiasz 1:4-9; Łukasz 10:1-12, 17-20. "Do którego domu wejdiesz, najpierw powiedz: Pokój z tym domem!"

ŚRODA 4. TYGODNIA POSTU

18 MARCA 2026

Cieszę się, że mogłem pomóc

Poczucie, że wykonujesz wolę Boga na Ziemi, aktywuje głębokie źródło wewnętrznego spokoju. Z drugiej strony, myśl, że naprawdę powinienesz robić coś innego, wywołuje

niewielki poziom niepokoju, który możesz ignorować tylko przez pewien czas. W końcu niepokój narasta, aż życie staje się ciężkim ciężarem, albo chorujesz – albo jedno i drugie. Możesz się obawiać, że Bóg chce, byś trafił w trudne miejsce, by podjąć trudne zadanie. Nie jest tak. Jak ujął to teolog Frederick Buechner, Bóg wzywa cię do "miejsca, gdzie spotyka się twoja głęboka radość i głód świata." Aby znaleźć to miejsce głębokiej radości, trzeba wejść w głąb siebie i słuchać. Wielki Post to idealny czas, by robić oba te rzeczy.

Dzisiejsze czytania: Izajasz 49:8-15; Jana 5:17-30. "Nie szukam własnej woli, lecz woli tego, który mnie zesłał."

CZWARTEK: UROCZYSTOŚĆ ŚW. JÓZEFA, MĘŻA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY

19 MARCA 2026

Przejdź milę w ich butach

Święty Józef wiedział co o konieczności wyrwania rodziny z korzeniami i szybkiego wyjazdu do innego kraju. Ewangelia Mateusza mówi, że Józef uciekł do Egiptu z Marią i niemowlęciem Jezusem, gdy dowiedział się, że król Herod planował zabić wszystkie męskie niemowlęta w Betlejem. Z tego powodu Józef jest patronem imigrantów. W każdym wieku i regionie ludzie czuli się zobowiązani do emigracji z różnych powodów, ale rzadko dla wygody. Stawianie na własne życie i szukanie go gdzie indziej nigdy nie jest łatwym ani przyjemnym zadaniem. Poświęć chwilę, by uczcić Josepha, zwracając się do imigranta ze swojej społeczności. Może dać ci nową perspektywę na jeden z najdrażniejszych tematów dnia.

Dzisiejsze czytania: 2 Samuela 7:4-5a, 12-14a, 16; Rzymian 4:13, 16-18, 22; Mateusz 1:16, 18-21, 24. "Józefie, synu Dawida, nie bój się przyjąć Maryi, swojej żony, do swojego domu."

PIĄTEK CZWARTEGO TYGODNIA WIELKIEGO POSTU

20 MARCA 2026

Jak znosić różnice?

Gdyby to zależało od nas, wszyscy dzieliliby się naszymi opiniami, przestrzegali naszych

wartości, naśladowali nasze maniery i głosowali tak, jak my głosujemy. Co za cudowny świat! Co za kraina harmonii! Żyjemy jednak w krainie wolnej woli i niekończącej się różnorodności, a to – niestety czasem – obejmuje także sposób, w jaki inni myślą, działają, postrzegają rzeczywistość i wierzą. Możemy więc działać w sposób historycznie przewidywalny. Możemy zabić każdego, kto myśli inaczej (oczywiście to nie zadziało). Możemy tłumić wszystkie inne perspektywy. Albo możemy nauczyć się dialogować ponad różnicami. Dziś pościąg od mięsa, wyobraź sobie świat wzajemnego szacunku, wolny od ducha potępienia.

Dzisiejsze czytania: Mądrość 2:1a, 12-22; Jan 7:1-2, 10, 25-30. *"Samo spotkanie z nim jest dla nas trudnością, bo jego życie nie jest takie jak życie innych, a jego zwyczaje są inne."*

SOBOTA 4. TYGODNIA POSTU

21 MARCA 2026

"Bóg kazał mi to zrobić"

Niektórzy twierdzą, że Bóg kazał im coś zrobić – na przykład kandydować do urzędu politycznego. Co ciekawe, rzadko słyszy się o tym, że ludzie mówią, iż Bóg kazał im czegoś nie robić. W każdym razie rozpoznawanie przesłań od Boga może być trudne. Prorocze księgi hebrajskiego Pisma odnotowują wiele z tego, co przedstawia się jako bezpośrednie cytaty od Boga. Ci prorocy jednak nie używali Boga do rozwoju siebie ani do zdobywania władzy. Zamiast tego przypominali narodowi o drogach Boga, które ludzie doskonale znali, ale ignorowali. Więc następnym razem, gdy usłyszysz, jak ktoś mówi, że Bóg kazał mu robić to a tamto, zapytaj, kto naprawdę mówi. Najlepszym sposobem, by naprawdę usłyszeć od Boga, jest modlitwa i życie w wierze.

Dzisiejsze czytania: Jeremiasz 11:18-20; Jan 7:40-53. *"Znałem ich spisek, bo Pan mnie poinformował; wtedy ty, o Panie, pokazałeś mi ich czyny."*

Czytania na czwartą niedzielę Wielkiego Postu

1 Samuela 16:1b, 6-7, 10-13a

Pomimo mało prawdopodobnych przeciwności, Dawid zostaje namaszczonego następnym królem Izraela.

Psalm 23:1-3a, 3b-4, 5, 6

Z Bogiem jako przewodnikiem i strażnikiem, nawet ciemna dolina nie stanowi zagrożenia.

Efezjan 5:8-14

Budzimy się ze snu śmierci w świetle Chrystusa!

Jan 9:1-41

Niewidomy uczy widzącego, jak widzieć wyraźnie.

Słowa na słowie

Rzucanie światła na naszą duchową ślepotę

*

Prawda jest taka: wszyscy mamy swoje chwile duchowej ślepoty. Grzech, ta wszechobecna rzeczywistość, jest często opisywany w Piśmie Świętym jako ciemność lub ślepota i dotyka każdego z nas. Wyobraź sobie to tak: wszyscy nosimy konsekwencje grzechu, co oznacza, że nie widzimy tego całkiem jasno.

Nasza ślepota występuje na dwa rodzaje. Po pierwsze, jest niemożność zobaczenia światła Boga, który jest ucieleśniony w Jezusie Chrystusie. Często jesteśmy skazani widzieć tylko to, na co pozwalają nam zmysły – trochę jak wtedy, gdy błędzisz w

ciemnym pomieszczeniu i nie możesz znaleźć włącznika światła.

Jest też drugi rodzaj ślepoty, który być może jest jeszcze bardziej niepokojący: mamy trudności z postrzeganiem siebie w odpowiednim świetle. Nosimy w głowie obraz siebie, ale w dużej mierze jest to mieszanka – często zniekształcona i myląca. Czasem nienawidzimy tego, co widzimy, gdy w końcu konfrontujemy się z prawdą o sobie, co prowadzi nas do wymyślania bardziej przystępnej wersji tego, kim jesteśmy. (F. Blachnicki)

* *

Inspirująca historia człowieka urodzonego niewidomego doskonale to ilustruje. Na polecenie Jezusa umył oczy w basenie Siloam i nagle zobaczył – nie tylko otaczający go świat, ale także światło samego świata – Jezusa. Gdy ponownie spotkał Jezusa, oznajmił: "Wierzę, że zostałeś zesłany przez Boga" i uklonił się w modlitwie. Pomiedzy tymi dwoma momentami nie tylko trzymał swoje cudowne doświadczenie dla siebie; odważnie podzielił się swoim świadectwem z faryzeuzami, twierdząc, że Bóg słucha grzeszników.

Ta narracja, podobnie jak historia Samarytanki, podkreśla znaczenie spotkania z Jezusem. Człowiek urodzony niewidomy nie tylko zyskał wzrok fizyczny; nawiązał relację z Chrystusem, co doprowadziło do jego poznania wiary i kultu. Jak słyszymy we wstępie podczas Mszy: "Przyszedł jako prawdziwe światło, które oświeca każdego człowieka", a podobnie przez naszą wiarę i chrzest my również jesteśmy zaproszeni, by stać się dziećmi światła.

Tak jak Jezus uzdrowił tego ślepego, tak dziś przychodzi do nas, ofiarując swoje światło. To właśnie w tym świetle możemy wreszcie dostrzec prawdziwą naturę Boga i nas samych. Jezus wysyła to zaproszenie na nas wszystkich, prowadząc nas z ciemności ku światłu – jeśli zdecydujemy się na to pozwolić.

Ale jest jedna rzecz: Jezus ostrzega nas, byśmy sami nie popadali w duchową ślepotę. Mówi: "Przyszedłem na ten świat dla sądu, aby ci, którzy nie widzą, mogli widzieć, a ci, którzy widzą, oślepnąć." Te słowa były skierowane do faryzeuszy, tak, ale dziś brzmią prawdziwie dla nas, zwłaszcza dla tych, którzy myślą, że wiedzą lepiej niż inni. Pycha może nas oszukać i całkowicie przegapić Boga i Jego wolę.

W następną niedzielę będziemy świadkami kolejnej potężnej historii, gdy Jezus wskrzesza Łazarza. Można by pomyśleć, że ludzie będą oszołomieni, ale zamiast tego niektórzy knują, by Go zabić. Nawet w obliczu cudownych znaków, twarde serce może nas oślepić na prawdę.

Więc poświęćmy chwilę na refleksję. Czy dostrzegamy Boże dzieło w naszym życiu, czy też jesteśmy wśród tych, którzy pozostają nieświadomi Jego światła? Jak człowiek urodzony niewidomy, mamy szansę pozwolić się prowadzić Bogu, który jest rzeczywiście światłem świata.

* * *

W duchu modlitwy przejdźmy do słów Franciszka Blachnickiego, którego beatyfikacja jest w toku:

"Panie, jesteś Światłem świata. Jesteśmy ślepi i pochłonięci ciemnością. Zmagam się z wiarą i często nie potrafię zobaczyć siebie tak, jak Ty mnie widzisz. Wierzę, że jesteś tu ze mną, chcąc rozświecić moje serce. Więc proszę, wyślij swojego Ducha Świętego, by oświecił moją drogę i objawił prawdę o tym, kim jestem. Ufam Ci z moimi grzechami i moją ślepotą. Bądź moim światłem przewodnim, Panie. Amen."

Krótko mówiąc, przyjmijmy światło Chrystusa i pozwólmy mu nas przemienić – bo w

tym świetle odkrywamy nie tylko to, kim jesteśmy, ale także kim mamy być.

W miłości Chrystusa,
Ojciec Anthony

Ujawnianie ukrytych zmagających: Walka ze złem we współczesnym społeczeństwie

W erze, gdy wartości chrześcijańskie wydają się zanikać, pojawia się niepokojący trend: rosnące zainteresowanie przesadami i praktykami okultystycznymi. W miarę jak coraz mniej osób angażuje się w modlitwę i zaniedbuje sakramenty pokuty oraz Eucharystii, wielu zwraca się ku wątpliwym źródłom wskazówek w obliczu moralnego chaosu dzisiejszego świata. Aktywności takie

jak wróżbiarstwo i spirytyzm sygnalizują desperackie poszukiwania sensu i kierunku.

Pismo Święte zawiera uroczyste ostrzeżenie dotyczące konsekwencji grzechu. W 1 Ewangelii Jana 3:8 napisane jest: "Kto grzeszy, jest diabłem, bo diabeł grzeszy od początku. Powodem, dla którego Syn Boży się pojawił, było zniszczenie dzieł diabła." Takie podejście podkreśla trwałą obecność zła we współczesnym społeczeństwie, siłę, z którą wielu obecnie mierzy się z rosnącym niepokojem.

Być może najbardziej niepokojący los dotyczy osób, które nie doznały prawdziwego nawrócenia i trwają w życiu pełnym grzechu śmiertelnego. Osoby te narażają się na wpływy demoniczne, co skutkuje znacznym cierpieniem psychicznym i emocjonalnym. Wielu cierpi w milczeniu, obawiając się stygmatyzacji chorób psychicznych, nieświadomych faktu, że ich wybory moralne mogły otworzyć ich na działanie złowrogich sił.

Wybitni mistycy wydali surowe ostrzeżenia dotyczące poważnych konsekwencji grzechu. Objawiało się to poprzez czyny nieczystości i duchowej niewierności, które nie tylko dotyczą jednostkę, ale mogą także zagrażać całym narodom.

Współczesny krajobraz społeczny często wydaje się akceptować grzech, a zachowania takie jak rozwiązłość seksualna czy nadużywanie substancji stają się coraz powszechniejsze. Te działania są sprzeczne z Bożymi przykazaniami i wplątują wielu w cykle rozpaczyny prowadzące jedynie do zniszczenia.

Jak zaleca mistyczka Alicja Lenczewska, każdy człowiek nosi w sobie wybór "Niebo albo piekło". To pojęcie podkreśla znaczenie odrzucenia grzechu, ponieważ poddanie się mu oddala nas od Boskiego, pozwalając, by ciemność przyćmiła nasz prawdziwy cel.

Co więcej, lewicowe ideologie jeszcze bardziej podważyły standardy moralne, zniekształcając fundamentalne pojęcia takie jak rodzina i godność ludzka. Historyczne wysiłki grup takich jak wolnomularze, mające na celu podważenie Kościoła i jego nauk, od dawna uznawane są za niebezpieczne strategie, co zauważają osoby takie jak błogosławiony papież Pius IX.

Istnienie Szatana i jego popleczników pozostaje istotnym filarem nauczania katolickiego. Święty Paweł VI podkreślał potrzebę czujności wobec zła, twierdząc, że demoniczne siły są nie tylko realne, ale także aktywnie obecne w naszym świecie, często maskowane przez racjonalizm lub intelektualizm. Ignorowanie tej rzeczywistości jedynie wzmacnia takie byty i pozwala rozkwitać ich złowrogim celom.

Mimo ciemności pozostaje nadzieja. Ostateczne zwycięstwo należy do Jezusa Chrystusa, którego śmierć i zmartwychwstanie pokonały siły zła. Kościół, reprezentujący Ciało Chrystusa, oferuje przystań wiernym, zapewniając drogi do zbawienia przez sakramenty.

W świecie, który często wydaje się zdominowany przez zło, wierzący są powołani do zaangażowania się w wiarę z przekonaniem. Nauki Jezusa przypominają nam, że prawdziwe zbawienie leży w Nim, a życie bogate w spowiedź, Eucharystię i modlitwę jest kluczowe w opieraniu się pokusie grzechu.

W tych trudnych czasach czujność jest najważniejsza. Wezwanie św. Pawła, by "być silnym w Panu – mocą Jego mocy", zachęca do duchowego przygotowania. Ten apel do walki nie dotyczy tylko wiary; wymaga aktywnego udziału w dążeniu do świętości i prawdy.

Zło może być wszechobecne, ale musimy kurczowo trzymać się prawdy, że przez Chrystusa mamy środki, by je przezwyciężyć. Moc Jego miłości, wraz z wstawiennictwem Maryi, wzmacnia nas przed zagrożeniami dla naszego duchowego dobra, prowadząc nas ku odkupieniu. W tej nieustannej walce z ciemnością nasza siła i zbawienie znajdują się wyłącznie w relacji ze Zbawicielem.

MATKA BOŻA W IKONACH: 21. HODEGETRIA – TA, KTÓRA WSKAZUJE DROGĘ

Dionizy – *Matka Boska Hodegetria*, 1502, Muzeum Rosyjskie w Petersburgu

Zanurmy się w fascynujący świat sztuki religijnej z Hodegetrią, ikonicznym przedstawieniem Matki Bożej, które od wieków fascynuje wiernych. Według tradycji, ten ukochany wizerunek został po raz pierwszy namalowany przez samego św. Łukasza Ewangelistę. Pochodzący pierwotnie z Jerozolimy, ostatecznie trafił do Konstantynopola, gdzie mieścił się w kościele Ton Hodegon. Tak właśnie ikona zyskała swoją nazwę – Hodegetria, co dosłownie oznacza "Ta, która wskazuje drogę".

Jak więc wygląda Hodegetria? W tym przedstawieniu Matka Boża ukazana jest od pasa w górę, tulącą Dzieciątka Jezus na lewym ramieniu. Prawą ręką wskazuje na swojego Syna, niemal jakby przedstawiała Go światu. Chrystus jest przedstawiony w sposób emanujący boskością, z prawą ręką uniesioną w geście błogosławieństwa. W lewej ręce zazwyczaj trzyma zwój, choć w niektórych wersjach trzyma Księgę Ewangelii lub cesarską kulę. Co ciekawe, maphorion Matki Bożej (to wyszukane określenie

jej welonu) ozdobiony jest gwiazdami, symbolizującymi jej wieczną dziewictwo.

Sposób, w jaki Hodegetria jest przedstawiona, budzi poczucie majestatu i uroczystości. Ikona charakteryzuje się formalnym stylem: postacie ustawione są w pozycji frontalnej, ich gesty są hieratyczne i nieruchome, a ciężkie zaślony ich ubrań spływają z gracją w dół. Jest tu pewien dystans – brak emocjonalnej więzi między Matką a Synem, obie postacie patrzą na zewnątrz, bezpośrednio angażując się w kontakt z widzem.

W sakralnej przestrzeni ikonostasu Hodegetria zazwyczaj zajmuje najniższy rząd ikon, usytuowany po lewej stronie Królewskich Drzwi, co dodatkowo podkreśla jej znaczenie. Wśród cudownych wersji Hodegetrii wyróżniają się kilka, takie jak Hodegetrija smoleńska, Matka Boża Tricheirosa oraz słynna Matka Boska Częstochowska. Te obrazy często określane są jako "słynące z łaski", co świadczy o ich trwałym duchowym wpływie.

W świecie pełnym ulotnych trendów Hodegetria przypomina nam o ponadczasowym pięknie i głębokim znaczeniu wiary wyrażanej przez sztukę.

Emmanuel Lambardos – *Matka Boża Hodegetria*, 1570-1599, Muzeum Benak, Ateny

Ranne światło

Komentarze do Ewangelii Św. Jana

Ewangelia św. Jana jest używana w lekcjonarzu na niedziele przy szczególnych okazjach, świętach i uroczystościach, a także w określonych porach roku, np. Wielkanoc, Boże Narodzenie.

Rozdział 14

Najczystszy pocałunek

Jana 6:54, 60–69

W głębokim badaniu nauk Chrystusa o Jego Ciele odnajdujemy fascynujące powiązanie z Listem do Efezjan, który pięknie ukazuje więź między mężem a żoną. Kościół, określany jako Oblubienica Chrystusa, odzwierciedla to święte zjednoczenie, ilustrując mocne przesłanie o jedności. "Co Bóg połączył, niech nikt nie rozdziela" – tutaj brzmi prawdziwie, podkreślając jedność, jaką oznacza małżeństwo.

Co ciekawe, biblijna narracja daje nam uderzający obraz: Ewa została stworzona z żebra Adama. Niektóre tłumaczenia wspominają nawet o "żeberkach", co jeszcze bardziej wzmacnia alegorię małżeństwa. W przemyślanym połączeniu lekcjonarz łączy dyskurs o jedności małżeńskiej w Liście do Efezjan z przełomowymi słowami Jezusa o Eucharystii – ideą, która wprawiła wielu Jego naśladowców w osłupienie. To rodzi piękny obraz Chrystusa, jako ostatecznego kochającego męża, który jednoczy się z Kościołem i każdą indywidualną duszą poprzez Ciało Eucharystyczne. To jak boskie małżeństwo, powołanie od Ojca, które przyciąga nas ku światłu.

Ale jest jeszcze wiele do przemyślenia. Czy odniesienia Jezusa do Jego Krwi mogły również rezonować z żydowskimi zwyczajami małżeńskimi? Tradycyjnie podczas ceremonii ślubnej pan młody i panna młoda popijają wino ze wspólnego kubka pod CHUPPAH – symbolizującym ich wspólnotę pod jednym dachem. Święty Cyprian posunął się nawet do określenia Komunii

Świętej jako OSCULUM, czyli "pocałunek", symbolizujący komunię duszy z miłością Bożą. Rozważając te powiązania, łatwo wyobrazić sobie Kościół nie jako sterylnego urzędu parafialnego, lecz jako radosny procesję małżonków idących nawą do marszu Mendelssohna. Tak jak tradycja żydowska znajduje głębokie znaczenie w Pieśni nad pieśniami jako alegorii relacji Izraela z Bogiem, tak chrześcijanie z pewnością dostrzegają tę samą głęboką miłość odzwierciedloną w Eucharystii, przywołując przypowieść o królu organizującym ucztę weselną dla swojego syna.

Co ciekawe, panna młoda jest wyraźnie nieobecna w tej przypowieści. Dlaczego? Może dlatego, że wszyscy zaproszeni są częścią tej panny młodej! Ta sama tajemnica otacza ślub w Kanie, gdzie obecność panny młodej również zostaje pomijana. Głębia Bożej miłości do ciebie i mnie jest naprawdę zdumiewająca! Gdybyśmy tylko mogli naprawdę otworzyć oczy i zobaczyć, jak radośnie Bóg na nas patrzy.

A ilu z nas naprawdę doświadcza Komunii Świętej w ten sposób? Kiedy klęczymy i otwieramy usta, czy rozumiemy ogrom tego, co się dzieje, gdy spotykamy Ciało Syna Bożego? Możemy się wiele nauczyć od kobiety, która płakała u stóp Jezusa, obsypując pocałunkami i olejkami. Czy nie byłoby cudownie doświadczyć tej równie głębokiej więzi podczas naszej własnej Komunii?

Niewidzialny Bóg przybrał widoczną formę, bo pragnął połączenia – chciał być... pocałowany. Jest coś zapierającego dech w piersiach w czystym pocałunku, ale jego piękno może też uczynić go podatnym na zdradę. Ilustruje to Pismo Święte z Judaszem, który zdradził Jezusa prostym pocałunkiem. Miłość do Jezusa była powszechna, ale równie powszechna była nienawiść.

W pierwszym rozdziale Pieśni nad pieśniami pojawia się szczere błaganie: "Niech mnie pocałuje pocałunkami swoich ust!" To szczere pragnienie panny młodej dla pana młodego głęboko rezonuje. Tradycja żydowska interpretowała to pragnienie Izraela za Słowem Bożym. A jeśli słowa Boże można postrzegać jako pocałunki Ducha Świętego na naszych duszach, to o ile cenniejsze jest to, że możemy całować święte Ciało Chrystusa?

Powinniśmy zaakceptować siebie takimi, jakimi jesteśmy – a nie takimi, jakimi chcemy być. Trzymanie się nierealistycznych ambicji może prowadzić do rozpacz i rozczarowania. Weźmy na przykład Miriam; nigdy nie skierowała skarg na Boga, mimo że stawiała czoła życiowym trudnościom. Wyobraź sobie gorycz wdowy, patrząc, jak jej syn cierpi i cierpi. A jednak wybrała spokojne życie w swoim małym domu w Efezie, ostatecznie otulona Bożą miłością bez goryczy.

W tych refleksjach widzimy ogromne piękno miłości, jedności i boskiej więzi, wezwanie do przyjęcia własnych podróży w sercu Boga.

Ojciec Anthony

Dookoła świata

EUTANAZJA

Pomoc à la Canada

Według danych Głównego Koronera Ontario oraz Komisji ds. Przeglądu Pomocy Medycznej w

Umieraniu (MADR), w 2023 roku liczba osób – 65 – otrzymała pomoc medyczną w umieraniu (MAID) i zmarła tego samego dnia, w którym złożyły swoje wnioski. Dodatkowo następnego dnia zmarło kolejne 154 osoby.

Kanada po raz pierwszy zalegalizowała pomoc medyczną przy umieraniu w 2016 roku, wprowadzając 10-dniowy okres oczekiwania między zatwierdzeniem wniosku a przeprowadzeniem zabiegu. Jednak znacząca zmiana nastąpiła w 2021 roku, kiedy Parlament zlikwidował ten okres oczekiwania dla osób uznanych za "rozsądnie przewidywalnych" naturalnych zgonów. W rezultacie, jeśli dwóch lekarzy potwierdzi spełnienie kryteriów, zabieg może zostać przeprowadzony tego samego dnia, w którym złożono prośbę.

Ta szybka zmiana rodzi poważne pytania etyczne dotyczące zabezpieczeń stosowanych do ochrony osób wrażliwych. W wielu przypadkach proces eutanazji odbywa się niemal natychmiast, często pozostawiając niewiele miejsca na refleksję czy wątpliwości w przypadkach, gdy opieka paliatywna mogłaby być realną alternatywą. Konsekwencje takich praktyk wymagają dokładnej analizy, ponieważ granice etyki medycznej i świętości życia są nadal wystawione na próbę w nieustannie zmieniającym się krajobrazie wspomaganej umierania w Kanadzie.

CIEŚNINA ORMUZ

Uwięzieni Mariners

Około 20 000 marynarzy pozostaje uwięzionych na swoich jednostkach po blokadzie Cieśniny Ormuz przez Iran, która rozpoczęła się w początkowych dniach eskalacji konfliktu na Bliskim Wschodzie. Ocena ta pochodzi od Arsenio Domingueza, Sekretarza Generalnego Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO), agencji działającej pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Blokada dotknęła nie tylko tych marynarzy, ale także pozostawiła około 15 000 pasażerów statków wycieczkowych na miejscu. Dominguez zauważył, że groźby wysuwane przez Iran skutecznie zatrzymały działania morskie w tym kluczowym regionie. Cieśnina Ormuz jest kluczowym wąskim gardłem na globalnej mapie handlowej, łączącym Zatokę Perską z Morzem Arabskim i Oceanem Indyjskim. Ułatwia tranzyt nawet jednej trzeciej światowego transportu morskiego ropy, a także znaczącą część dostaw gazu ziemnego.

W odpowiedzi na niedawne działania militarne Stanów Zjednoczonych i Izraela przeciwko Iranowi, Korpus Gwardii Rewolucji Islamskiej (IRGC) ostrzegł, że jednostki w Zatoce nie mają prawa do żeglowania przez cieśninę podlegającą jurysdykcji Iranu. To ultimatum doprowadziło do unieruchomienia setek tankowców naftowych.

Blokada wywołała gwałtowny wzrost cen ropy i benzyny, ale jej konsekwencje sięgają dalej, zagrażając dostawom żywności krajom Zatoki Perskiej i pogłębiając już znaczącą inflację żywnościową w Iranie. Według firmy analitycznej Kpler, Arabia Saudyjska importuje około 40% swoich zbóż i nasion oleistych przez swoje wschodnie porty w Zatoce, podczas gdy Zjednoczone Emiraty Arabskie polegają na porcie Dubaju w około 90% tego importu. Ta kluczowa trasa transportuje również produkty łatwo psujące się do Bahrajnu i Kataru, co wskazuje, że porty obsługują populację od 45 do 50 milionów osób.

Iran również stoi w obliczu poważnego kryzysu żywnościowego z powodu tych wydarzeń. Historycznie Teheran wielokrotnie groził zamknięciem Cieśniny Ormuz, co w obecnych napięciach jest coraz większe.

NIEMCY

Rozważ odejście

Niedawne badanie zlecone przez przedstawiciela rządu niemieckiego ds. migracji i integracji

wykazało, że ponad jedna trzecia obywateli UE mieszkających w Niemczech rozważa opuszczenie kraju. Spośród nich 13% już podjęło pierwsze kroki w kierunku odejścia.

Badanie podkreśla istotne wyzwania, z jakimi borykają się te osoby, w tym bariery językowe oraz trudności w dostępie na rynek pracy. Na koniec 2023 roku około 5,1 miliona osób w Niemczech posiadało obywatelstwo innych krajów UE, co pokazuje różnorodność ludności kraju.

Głównymi powodami chęci wyjazdu są rosnące koszty życia – 42% wskazuje na koszty mieszkaniowe jako główny problem, a 36% wyraża obawy dotyczące całkowitych kosztów utrzymania gospodarstwa domowego w Niemczech. Dodatkowo, alarmujące 39% respondentów zgłosiło niezadowolenie ze swoich warunków życia, co sugeruje głębszy niepokój w tej społeczności.

Co istotne, prawie 15% ankietowanych wspomniało o doświadczeniach dyskryminacji, co dodatkowo przyczyniło się do ich skłonności do poszukiwania nowego życia poza granicami Niemiec. Wyniki wzywają do pilnej uwagi na kwestie wpływające na obywateli UE w kraju, ponieważ ich wkład i integracja pozostają kluczowe dla tkanki społecznej współczesnych Niemiec.

Czytamy papieża Leona

Wznosimy naszą pokorną modlitwę do Pana, aby ryk bomb ucichł, broń została unieruchomiona, a przestrzeń do dialogu otwarta.

Świętość Kościoła polega na tym, że Chrystus mieszka w nim i nieustannie oddaje się przez małość i kruchość jego członków. Rozważając ten nieustanny cud, który się w niej rozgrywa, rozumiemy Bożą "metodę": staje się widoczny przez słabość swoich stworzeń, nieustannie objawiając się i działając. Tak więc papież Franciszek w Evangelii Gaudium zachęca wszystkich do nauki "zdejmwania sandałów przed świętą ziemią drugiego" (nr 169). To również daje nam dziś moc do budowania Kościoła: nie tylko poprzez organizowanie jego widocznych struktur, ale także poprzez wznoszenie duchowej budowli, jaką jest Ciało Chrystusa, poprzez komunie i miłość między nami. Bo miłość nieustannie rodzi obecność Zmartwychwstałego. "Niech niebo da" – powiedział św. Augustyn – "by wszyscy mieli na oku tylko miłość: bo tylko miłość zwycięża wszystko, a bez niej wszystko nie ma wartości; gdziekolwiek się znajduje, przyciąga do siebie wszystko" (Sermo 354, 6, 6).

Audiencja ogólna, 4 marca 2026.

Wielki Post zaprasza nas do uznania Chrystusa za najwyższą nadzieję ludzkości. Zachęcam was, drodzy młodzi ludzie, byście odważnymi świadkami Ewangelii, wywieraniem pozytywnego wpływu w różnych kręgach życia. Wam, drodzy chorzy, polecam cnotę cierpliwości, aby wasze cierpienie, zjednoczone z cierpieniem Chrystusa, było ofiarą przyjemną Ojcu. Do was, drodzy nowożeńcy, zachęcam was do odkrycia wartości modlitwy w "domowym Kościele", który utworzyliście.

Apel po audiencji ogólnej, 4 marca 2026.

Żyjemy w społeczeństwie zagrożonym utratą pamięci. Nasza epoka ma niezwykłą zdolność przekazywania informacji, ale coraz słabszą zdolność do ich przyswajania. Pamięć jest często "zewnątrzna" i dostępna, ale nie zawsze internalizowana i aktywowana. Ale dla Kościoła jest to żywe sumienie: nie gromadzenie danych, lecz ciągłe wezwanie do odpowiedzialności; Nie

nostalgii, lecz korzenia, z którego wypływa przepowiednia. Dla chrześcijan pamięć ma wyjątkowy charakter: jest świętowaniem wejścia Boga do historii, ponieważ wiara chrześcijańska opiera się na faktach historycznych, a zbawienie nie jest ideą, lecz żywą osobą, Panem Jezusem Chrystusem.

Wystąpienie do uczestników wydarzeń organizowanych przez Włoski Policjant, 7 marca 2026 r.

Z Iranu i całego Bliskiego Wschodu nadal napływają raporty, które wywołują głęboki smutek. Do przypadków przemocy i zniszczeń oraz do narastającej atmosfery nienawiści i strachu dochodzi obawa, że konflikt może się rozprzestrzenić, a inne kraje regionu, w tym drogi Liban, mogą ponownie pogrążyć się w destabilizacji. Podnosimy naszą pokorną modlitwę do Pana, aby ryk bomb ucichł, broń została uciszona, a przestrzeń do dialogu otwarta, w której głosy narodów mogły być usłyszane. Mario, Królowa Pokoju, powierzam następujący zamiar: niech wstawia się za tych, którzy cierpią z powodu wojny, niech prowadzi serca ścieżkami pojednania i nadziei.

Po modlitwie Anioła Anioła, 8 marca 2026.

Moim zdaniem

Kłamliwa ścieżka Donalda Trumpa

W obliczu kolejnego trudnego etapu swojej politycznej drogi Donald Trump budzi poważne obawy dotyczące potencjalnej polityki zagranicznej, zwłaszcza w odniesieniu do Europy Środkowej.

Pojawia się palące pytanie: co mogłoby się stać, gdyby Trump ogłosił porozumienia z Władimirem Putinem, zasadniczo zmieniając krajobraz geopolityczny? Chociaż jego pierwsza kadencja była naznaczona kontrowersjami, obecna sytuacja wydaje się jeszcze bardziej niestabilna.

Pojawiające się cechy egoizmu i megalomanie u Trumpa sugerują zmianę narracji politycznej, która może mieć dalekosiężne skutki dla spraw globalnych. To nie są tylko osobiste niedoskonałości; stanowią one szerszy aspekt związany z stosunkami międzynarodowymi, który może zdefiniować istotny moment historyczny.

Opis szlachcica Henryka Sienkiewicza w *Fire and Sword*: "To dziwny człowiek, w którym zdają się mieszkać zarówno dobro, jak i zło", oddaje złożoną polityczną osobowość Trumpa. Choć rzeczywiście zajmował zdecydowane stanowiska przeciwko progresywnym ideologiom – kwestionując instytucje takie jak Światowa Organizacja Zdrowia i ONZ, konfrontując narracje wokół Black Lives Matter oraz promując konserwatywną politykę zagraniczną – jego ostatnie działania stają się coraz bardziej nieprzewidywalne.

Początkowo Trump przedstawiał się jako pragmatyczny lider, wyzwalający się z lewicowych krytyk i promujący wzrost przemysłowy w Ameryce. Jego wezwania do zakończenia interwencji zagranicznych, zwłaszcza dotyczących Ukrainy i konfliktów na Bliskim Wschodzie, sugerowały ostrożniejsze amerykańskie podejście do polityki zagranicznej. Jednak potem pojawiła się cała seria dziwnych wypowiedzi, które brzmiały całkowicie nieodpowiedzialnie: problem Grenlandii, Kuby i ostatnio groźba zerwania stosunków z Hiszpanią, która była nieprzychylnie nastawiona do ataku na Iran.

Silne więzi Trumpa z premierem Izraela Benjaminem Netanjahu są szczególnie niepokojące. Pogląd, że eliminacja irańskich przywódców nie wpłynie na wpływy kraju, rodzi poważne pytania o jego rozumienie dynamiki regionalnej. Obecne wskaźniki sugerują, że Trump mógł sprzymierzyć się z szerszymi ambicjami Izraela, ryzykując zaangażowanie USA w konflikt z Iranem, który mógłby skutkować poważnymi konsekwencjami finansowymi i dyplomatycznymi.

W przeciwieństwie do wcześniejszych interwencji wojskowych, sytuacja z Iranem jest pełna

komplikacji, zwłaszcza biorąc pod uwagę zaangażowanie chińskiego wywiadu w sprawy irańskie. Ten rozwój wydarzeń może stworzyć drogę pod niebezpieczną formę globalnej wojny zastępczej. Co więcej, retoryka Trumpa często nie pokrywa się z rzeczywistością działań jego administracji, co prowadzi do niezadowolenia wśród konserwatystów i tych, którzy wcześniej postrzegali go jako pragmatyczną opcję.

Konsekwencje pozornego poparcia Trumpa dla polityki Netanjahu mogą mieć poważne konsekwencje, wywołując napięcia w NATO i przyspieszając trend dedolaryzacji w światowej gospodarce. Brytyjczyści zwolennicy Trumpa mogą przymknąć oko na te kwestie, dopóki pozostaje on zaporą przeciwko Rosji, jednak możliwość nagłej zmiany jego stanowiska wobec Rosji przy jednoczesnym dążeniu do bliższych relacji z Putinem budzi niepokojącą sytuację. Los Europy Środkowej wisi na włosku. W miarę postępu nadchodzące miesiące są kluczowe. Jeśli Trump znacząco zmieni swoją politykę zagraniczną, konsekwencje mogą wykraczać daleko poza polityczne oświadczenia, potencjalnie przekształcając sojusze i wpływając na bieg historii. Konieczne jest zachowanie czujności.

Tony Wood

Modlitwa

Prosimy, pamiętajcie, aby modlić się za tych, którzy są chorzy, potrzebują lub prosili nas o modlitwę: Andrew McLaughlin, Claire Wiggins, Russell Carroll, Lucy Cunningham, Tommy McGrory Senior, Sarah Carmichael i Doleen Durnin.

Proszę, miejcie w modlitwie kanonika Roddy'ego Johnstone'a (2024), Jane (Jean) Finn (2018), Annie McMillan (2005) **oraz wszystkich, których rocznice przypadają w tym czasie.**

Proszę, nadal modlicie się za niewinne narody Iranu i Ukrainy, aby były chronione, odważne i zachowały nadzieję.

Wiadomości i wydarzenia

Herbata i kawa w tę niedzielę po Mszy w sali parafialnej, wszyscy są mile widziani.

Kolekcja SCIAF kończy się w tę niedzielę. Prosimy również o dalsze uzupełnianie swoich małych pudełek i przynoszenie ich podczas Wielkiego Tygodnia.

Msza Krymsa odbędzie się 25 marca w katedrze w Oban o godzinie 12:30.

campbeltown@rcdai.org.uk

www.stkieranscampbeltown.org

<https://www.facebook.com/campbeltownrcchurch/>

parafia diecezji R.C. Argyll i Wysp; Charitable Trust, zarejestrowana szkocka organizacja charytatywna, SC002876
Proboszcz: ks. A. Wood, św. Kieran, Campbeltown; Tel. 01586 552160